

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2019. június 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2018. október 18. napján kihirdetett 7.B.251/2014/123. számú ítéletét *megváltoztatja*.

I.r. vádlott 3 rb folytatólagosan elkövetett magánokirat felhasználása vétségeként értékelt cselekményei közül 1 rb folytatólagos, és a cselekmény megnevezése helyesen hamis magánokirat felhasználásának vétsége.

A vele szemben elrendelt vagyonelkobzás összege 11.923.288 (tizenegymillió-kilencszázhuszonháromezer-kettőszáznyolcvannyolc) Ft.

II.r. vádlott terhére megállapított 1 rb költségvetési csalás büntette (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés a/ pont) bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés a/ pont) és társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntettének (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (4) bekezdés b/ pont) minősül.

A 2 rb folytatólagosan elkövetett magánokirat felhasználásnak vétségéből mellőzi a folytatólagosságra történő utalást és megállapítja, hogy bűnsegédként követte el, és a cselekmény megnevezése helyesen hamis magánokirat felhasználásának vétsége.

A Székesfehérvári Járásbíróság 5.Bny.90/2013/5. számú végzésével 2013. március 19. napján vagyonelkobzás céljából zár alá vett és a BGH Bj.III.3/2015/1. szám alatt kezelt A.A. tulajdonát képező **123** forgalmi rendszámú, Mercedes 219 gyártmányú, CRS 320 CDI típusú gépjármű tekintetében a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi, a zár alá vételt megszünteti és a gépjárművet, valamint az ehhez kapcsolódó Bj.III.3/2015/2. alatt kezelt indítókulcsot A.A. (...) egyéb érdekeltnek kiadni rendeli.

III.r. vádlott vonatkozásában a megállapított költségvetési csalás büntetteként értékelt cselekménye társtettesként elkövetett és a Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pontja és (4) bekezdés b/ pontja szerint minősül.

A Székesfehérvári Városi Bíróság 12.B.889/2008/5. számú ítéletével megállapított sikkasztás büntette vonatkozásában mellőzi a bűnösség kimondását és a III.r. vádlottal szemben alkalmazott halmazati büntetést e bűncselekmény, valamint a költségvetési csalás büntette vonatkozásában tekinti kiszabottnak.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezés kiegészítendő a Bj.274/2013. 1-12. tétel alatt kezelt könyvelési anyagoknak a bírósági iratokhoz való csatolásával.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összege 1.388.971 (egymillió-háromszáznyolcvannyolcezer-kilencszázhetvenegy) Ft, melyből

I.r. vádlott 168.529 (százhatvannyolcezer-ötszázhuszonkilenc)

II.r. vádlott 168.975 (százhatvannyolcezer-kilencszázhetvenöt) Ft-ot visel.

I.r., II.r. és III.r. vádlottak egyetemlegesen 992.902 (kilencszázkilencvenkettőezer-kilencszázkettő) Ft büntügyi költséget viselnek.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy az ítélet bevezető részében szereplő tárgyalási napok között feltüntetendő a 2017. október 26. napja.

A másodfokú eljárás során 67.692 (hatvanhétezer-hatszázkilencvenkettő) Ft büntügyi költség merült fel, melyből

I.r. vádlott 33.460 (harmincháromezer-négyszázhatvan) Ft-ot,

II.r. vádlott 34.232 (harmincnégyezer-kettőszázharminckettő) Ft-ot köteles megfizetni.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék 2018. október 18. napján kelt 7.B.251/2014/123. számú ítéletével:

- *I.r. vádlottat* bűnösnek mondta ki 1 rb költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés a/ pont, 13.§ (1) bekezdés) és 3 rb folytatólagosan elkövetett magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§, 6.§ (2) bekezdés). Ezért halmazati büntetésül 5 évi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 5 évi közügyektől eltiltásra és 5 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az I.r. vádlott által előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött időt. Megállapította, hogy az I.r. vádlott a börtönbüntetésből annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Az I.r. vádlottal szemben 18.923.288 Ft vagyyonelkobzást rendelt el.
- *II.r. vádlott* vonatkozásában a Székesfehérvári Városi Bíróság 1.Tm.436/2010/2. számú határozatával 2011. február 2. napján jogerősen megállapított 1 évi próbára bocsátást megszüntette. A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés a/ pont, 13.§ (2) bekezdés, 14.§ (2) bekezdés), 2 rb folytatólagosan elkövetett magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§, 6.§ (2) bekezdés) és 1 rb kábítószer birtoklás büntetében (Btk. 178.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a/ pont). Ezért halmazati büntetésül 5 évi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 5 évi közügyektől eltiltásra és 5 év gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a II.r. vádlott által előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött időt. Megállapította, hogy a II.r. vádlott a börtönbüntetésből annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A Székesfehérvári Járásbíróság 5.Bny.90/2013/5. számú végzésével 2013. március 19. napján vagyyonelkobzás céljából zár alá vett és a BGH Bj.III/3/2015. szám alatt kezelt **A.A.** tulajdonát képező **123** forgalmi rendszámú, Mercedes 219 gyártmányú, CRS 320 CDI típusú gépjármű vagyonelkobzását rendelte el, az indítókulcsával együtt.
- *III.r. vádlott* vonatkozásában a Székesfehérvári Városi Bíróság 2009. április 22-én jogerős 12.B.889/2008/5. számú ítéletével sikkasztás büntette miatt megállapított 1 évi próbára bocsátást megszüntette. A III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb költségvetési csalás büntetében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (3) bekezdés a/ pont, 13.§ (3) bekezdés) és 1 rb sikkasztás büntetében (Btk. 372.§ (1), (3) bekezdés a/ pont). Ezért öt halmazati büntetésül 1 évi börtönbüntetésre és 2 évi gazdálkodó szervezet vezetésétől eltiltásra ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy annak végrehajtása elrendelése esetén a III.r. vádlott legkorábban a börtönbüntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Székesfehérvári Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjelkezelője által kezelt Bj.I/91/2015. számú 1-255-ig, Bj.I/90/2015. számú 1-3-ig, Bj.I/311/2015. számú 1-36-ig iratok lefoglalását megszüntette és megállapította, hogy azok az iratok részét képezik.

A vádlottakat külön-külön és egyetemlegesen kötelezte a felmerült bűnügyi költség viselésére, valamint megállapította, hogy a fennmaradó 40.005 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, III.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.11/2019/1-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Megállapította, hogy az elsőfokú ítélet kézbesítési megbízott útján került kézbesítésre az I.r. vádlott részére. Mivel a kézbesítési megbízott az ítéletet 2018. december 11. napján vette át, ehhez képest viszont az I.r. vádlott írásban benyújtott fellebbezése 2018. december 20. napján érkezett a törvényszékre, ezért az ügyész azt az elkésettnek minősítette.

Rámutatott, hogy felülbírálat mindhárom vádlott vonatkozásában a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. Leszögezte, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást és túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, de a terheltek előéleti adatai, illetve a tényállás történeti része tekintetében több kiigazítás indokolt a cégiratok, valamint az igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján, melyeket átiratában részletesen megjelölt.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a törvényszék az indokolási kötelezettségének is eleget tett, melynek során részletesen cáfolta a vádlottaknak a könyvelők felelősségére alapított védekezését. Az ítéleti tényállást az eljárás során kihallgatott tanúk vallomásaira, a felolvasott tanúvallomásokra, az egyéb okirati bizonyítékokra, az igazságügyi könyvszakértői véleményre és a szakértő tárgyaláson történt meghallgatása során rögzített adatokra alapította.

A törvényszék megalapozott következtetést vont a vádlottak büntetőjogi felelősségére és az időbeli hatály tekintetében helyesen alkalmazta az elbíráláskori Btk-t.

Az ügyész a vádlottak terhére rótt költségvetést károsító és közbizalom elleni *bűncselekmények jogi minősítésével nem értett egyet*. Rögzítendőnek tartotta, hogy a költségvetést károsító bűncselekmény megállapítása esetén kizárólag tettesi magatartások vonhatók törvényi egységbe, míg a részesi magatartások mindig osztják a tettesi alapcselekmény jogi sorsát.

Rámutatott, hogy az I.r. vádlott terhére rótt közbizalom elleni bűncselekményekként értékelt cselekmények helyesen: 3 rb tettesként elkövetett, a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétsége róható, melyből 1 rb-t folytatólagosan követett el.

I.r. vádlott ugyanis a **c.c.@freemail.hu** e-mail címről csupán egy alkalommal nyújtott be a **1. Kft.** vonatkozásában valótlan tartalmú adóbevallást, 2011. évre pedig nem nyújtott be adóbevallást. E cselekménye és e társaság vonatkozásában nem állapítható meg a folytatólagosság. A **2. Kft.** vonatkozásában az I.r. vádlott 2011. IV. negyedévének kapcsán 2012. január 20. napján nyújtott be általános forgalmi adóbevallást nulla érték adattartalommal, a 2012. év vonatkozásában egyáltalán nem tett eleget áfa-bevallási kötelezettségének. Jelen esetben is a „nullás” adattartalmú áfabevallás 1 rb hamis magánokirat felhasználása vétségének minősül, és jelen társaság vonatkozásában sem áll fenn a folytatólagosság.

A IV. tényállás szerint az I.r. vádlott a számvitelről szóló törvény alapján számla kibocsátására nem volt jogosult. Az ítélet 77-78. oldalain részletezett számlákat állította ki az **3. Kft.** részére, ily módon felhasználva azokat 2011. február 1. és 2011. június 29. napjai közt. I.r. vádlott e tevékenységével - mivel **B.B.** ügyvezetőnek nem volt tudomása arról, hogy a terhelte nem jogosult a **2. Kft.** nevében tevékenységet végezni és bizonylatokat kiállítani - abban működött közre, hogy az **3. Kft.** 2011. I. és II. negyedévében, összesen 6.999.500 Ft vagyoni hátrányt okozzon a

költségvetésnek; azaz I.r. vádlott a hamis számlák kiállításával e cselekményt folytatólagosan, tettesként valósította meg.

Az ügyész kifejtette, hogy I.r. és II.r. vádlottak költségvetést károsító bűncselekménye tekintetében a bünszövetség és üzletszerűség megállapíthatóságának kritériumai a tényállásban maradéktalanul fellelhetők.

II.r. vádlott cselekvőségéről **1. Kft.** vonatkozásában az ítéleti tényállásban rögzítésre került, hogy a cég képviselője I.r. vádlott volt, és a költségvetést károsító bűncselekmény elkövetésében segédkezett neki II.r. vádlott. Az okozott vagyoni hátrány: 478.686.000 Ft. Emellett rögzítésre került, hogy az I. és II.r. vádlottak előzetesen megbeszélték és megállapodtak abban, hogy a céget az adó eltitkolásával működtetik. A cég gazdasági tevékenységének megszervezésében; a külföldi és belföldi partnerek felkutatásában II.r. vádlott teljes jogkörrel járt el, a szerződéseket velük megkötötte, a szerződések teljesítésében, fuvarszervezésben tevékenyen közreműködött. Ennek során a cég meghatalmazottjaként járt el az I.r. vádlottal kötött megállapodás alapján, sőt a II.r. vádlott kezelte a cég vagyonát. A II.r. vádlott tudomással bírt arról, hogy I.r. vádlott a cég adóbevallási kötelezettségét nem teljesíti és ebben neki szándékosan segítséget nyújtott. Tekintettel arra, hogy az elkövetési időszak 2010. október 1. és 2011. október 31. napja közötti időszakra esik, az előzőekben írtakból egyértelműen következik, hogy az I. és II.r. vádlottak a terhekre rótt költségvetést károsító bűncselekményt rendszeres haszonszerzésre törekedve, szervezeten követték el, ekként az üzletszerűség és bünszövetség, mint minősítő körülmények fennállnak, bár a cselekmény jogi minősítésére nincs kihatással.

A **2. Kft.** vonatkozásában megállapítható, hogy annak ügyvezetője I.r. vádlott volt. A költségvetést károsító bűncselekmény megvalósításában II.r. vádlott segédkezett oly módon, hogy az elsődleges gazdasági cselekményeket a cégben elvégezte, személyesen járt el a beszállítóknál, illetve fuvarszervezőnél, vagyis az I. és II.r. vádlottak tevékenysége a **1. Kft.**-ben kifejtett tevékenységükhöz hasonlóan alakult. E cselekményükkel az I. és II.r. vádlottak 1.715.359.879 Ft vagyoni hátrányt okoztak.

Ezért az I. és II.r. vádlottak a **1. Kft.** és a **2. Kft.** vonatkozásában a költségvetést károsító bűncselekmény tekintetében különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetében tartoznak büntetőjogi felelősséggel; a I.r. vádlott, mint tettes, míg a II.r. vádlott, mint bűnsegéd.

A **4. Kft.** vonatkozásában az ügyész kifejtette, hogy II. és III.r. vádlottak a 2009. III. negyedév és 2010. III. negyedév elkövetési időszak vonatkozásában tevékenységükkel 8.195.000 Ft vagyoni hátrányt okoztak. Mindkét vádlott üzleti kapcsolatban állt több céggel és részükre belföldi gabonát értékesített; 2009. szeptember 2. napjától 2009. szeptember 16. napjáig terjedő időszakban egyedül a II.r. vádlott, majd ezt követően mindkét vádlott közösen bocsátottak ki számlákat üzleti partnereik felé. A II. és III.r. vádlott közösen tartotta a kapcsolatot a társaság könyvelőivel és a gazdasági partnerekkel is, valamint a számlák kiállítása felől közösen intézkedtek, és valamennyi gazdasági eseményről mindketten tudomással bírtak, a bankszámla fölött közösen rendelkeztek. Mivel a II. és III.r. vádlottak az említett cég ügyvezetői voltak és terhekre rótt bűncselekményüket egymás tevékenységeiről tudva közösen valósították meg, ezért e cselekményükkel az 1-1 rb bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetnének törvényi tényállási elemeit valósították meg, mint társtettesek. Az üzletszerűsége és bünszövetsége fentiekben részletezettek alapján vonható következtetés.

II.r. vádlott terhére rótt közbizalom elleni bűncselekmények tekintetében is hangoztatta az ügyész az anyagi jogi aggályát.

A 1. Kft. vonatkozásában I.r. vádlott egy ízben a c.c.@freemail.hu címről adott be valótlan tartalmú adóbevallást, 2011. évre viszont nem nyújtott be adóbevallást, erre tekintettel e cég vonatkozásában II.r. vádlott 1 rb hamis magánokirat felhasználása vétségéért felel, mint bűnsegéd, a folytatólagoosság feltételei pedig az I.r. vádlottnál kifejtettek szerint nem állapíthatóak meg. A 2. Kft. vonatkozásában (amelynek ügyvezetője I.r. vádlott volt, a bűncselekmények elkövetésében II.r. vádlott segédkezett) a cég nevében az I.r. vádlott 2011. IV. negyedévének kapcsán 2012. január 20. napján nyújtott be áfa-bevallást nulla érték adattartalommal, a 2012. év vonatkozásában egyáltalán nem tett eleget áfa-bevallási kötelezettségének. Ebben a II.r. vádlott szándékosan segítséget nyújtott azzal, hogy a nála lévő bizonylatokat nem adta át a részére a kettőjük közös megállapodása alapján. Erre tekintettel II.r. vádlott büntetőjogi felelőssége e cég kapcsán hamis magánokirat felhasználása vétségében állapítható meg, mint bűnsegéd.

A III.r. vádlott terhére rótt gazdálkodás körében elkövetett bűncselekmény minősítését is megváltoztatni indítványozta az ügyész. Az ítéleti tényállásból kitűnően az elkövetési időszak 2009. III. negyedéve és 2010. III. negyedéve. A II. és III.r. vádlottak, mint a cég képviselői 2009. év III. negyedévében és 2010. év III. negyedévében üzleti kapcsolatban álltak több céggel és részükre belföldi gabonát értékesítettek, melynek során 2009. szeptember 2. napjától 2009. szeptember 16. napjáig terjedő időszakban egyedül II.r. vádlott, ezt követően pedig mindkét vádlott közösen bocsátottak ki számlákat, közösen tartották továbbá a kapcsolatot a társaság könyvelőivel és a gazdasági partnerekkel is, valamint a számlák kiállítása felől közösen intézkedtek és valamennyi gazdasági eseményről mindketten tudomással bírtak, továbbá a cég bankszámlája felett közösen rendelkeztek. Az üzletszerűség és bünszövetség tehát III.r. vádlott vonatkozásában is megállapítható, ezért nevezett költségvetést károsító bűncselekményének helyes minősítése: 1 rb, a Btk. 396. § (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette, melyet a III.r. vádlott társtettesként követett el.

Kiegészíteni indítványozta az ügyész a bünteteskiszabási körülményeket azzal, hogy további súlyosító körülmény a hasonló jellegű költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottsága, a II. és III.r. vádlottak tekintetében azt a tény, hogy a 4. Kft. vonatkozásában elkövetett költségvetést károsító bűncselekményük többszörösen (üzletszerűen és bünszövetségben elkövetettként is) minősülnek, az I. és II.r. vádlott esetében a hosszabb elkövetési időszak, az I-II.r. vádlott esetében a halmazat, illetve a kitartó szándék. Az utóbbi körülményre bizonyíték azon ítéleti tényállásbeli megállapítás (37. oldal negyedik bekezdés), hogy a 1. Kft. után a 2. Kft. megvásárlására azért került sor, hogy a tevékenységüket I. és II.r. vádlottak ezen cég nevében folytassák. Az I.r. vádlott vonatkozásában további súlyosító szempontként értékelendő, hogy nevezett újabb terhére rótt bűncselekményeit vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárások hatálya alatt követte el. Az ügyész a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket nem tekintette eltúlzottnak, az okozott vagyoni hátrány összegét és a minimális megtérülést figyelembe véve, sőt azokat kifejezetten méltányosnak tartotta. A 84. számú jegyzőkönyv adatai alapján kiegészíteni kérte az ítélet bevezető részét, a 2017. október 26. napján megtartott tárgyalás napjának feltüntetésével. Összeségében indítványozta, hogy az ítélet tábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy:

- a I.r. vádlott terhére rótt közbizalom elleni bűncselekményeket 3 rb, a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségének, melyből 1 rb-t folytatólagoosan, követett el,

- a II.r. vádlott terhére rótt költségvetést károsító bűncselekményeket 1 rb, bűnsegédként elkövetett, a Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő,

különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntettének, és 1 rb, társtettesként elkövetett, a Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő, jelentős vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett költségvetési csalás büntettének, a II.r. vádlott terhére rótt közbizalom elleni bűncselekményeket 2 rb, a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő, bűnszövetségben elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének, - a III.r. vádlott terhére rótt költségvetést károsító bűncselekményt 1 rb, társtettesként elkövetett, a Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő, jelentős vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett költségvetési csalás büntettének minősítse. A tényállás és az indokolás korrekciója mellett egyebekben az elsőfokú ítélet hagyja helyben.

II.r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le, de a tényállást tévesen állapította meg. A védelem az elsőfokú eljárás során mindvégig következetesen hivatkozott a vád tárgyát képező bűncselekménnyel összefüggő cégek könyvelését végző személyek aktív szerepére, melyet a védő álláspontja szerint elvitatni nem lehet. A *B.4105/2011. számú vádirat* tekintetében az I. és II.r. vádlottak végig következetesen tagadták a bűncselekmény elkövetését. A vádban érintett 1. Kft. tevékenysége volt elsődlegesen az eljárás során érintett kérdés, majd az, hogy II.r. vádlott milyen szerepet is töltött be a társaság tevékenységében. Nem volt vitás, hogy a társaság 2005 évtől kezdődően végzett gazdasági tevékenységet, 2010 évtől a társaság fő tevékenységi köre mezőgazdasági termények értékesítése volt, ezen felül rendezvényszervezés, telemarketing és egyéb kereskedelmi tevékenység került bejegyzésre. A 2011 évtől kezdődő időszakra a vád részletesen tartalmazta az üzleti partnereket, amelyekkel való gazdasági kapcsolat fennállása nem is volt kétséges.

A társaság ügyvezetőjeként I.r. vádlott járt el. Az sem volt vitás, hogy a gazdasági tevékenységben a II.r. vádlott is részt vett, de azt, hogy ő önálló döntési jogosultsággal járt volna el, szerződéskötésekben önálló aláírás jogosultsága lett volna, vitatta, ezzel ellentétes bizonyíték pedig nem is állt rendelkezésre.

A II.r. vádlott a társaság képviselőjében soha nem tett önálló nyilatkozatot, szerződéseket önállóan nem kötött, így jogosultsága arra sem volt, hogy a könyvelési feladatokban részt vállaljon, megbízást adjon, vagy bevallást benyújtson. Az adóbevallások kérdésében döntési jogosultsága nem volt, objektív felelőssége tehát nem állt fenn, hiszen ügyvezetőként soha nem tevékenykedett. Azon tény, miszerint a könyvelési feladatokat eleinte **D.D.**, majd **E.E.** végezte, nem volt kétséges, de azt, hogy a megbízást erre II.rendű vádlott adta volna, nem valós. Amennyiben erre sor került volna, az hatálytalan is lett volna, a könyvelők ennek jogosságát a cégek kivonatból ellenőrizhették volna is, a megbízást pedig el sem fogadhatták volna. Az, hogy a II.r. vádlottnál nem került elő iratok összessége, a terhére nem értékelhető, mert az iratok őrzésére szintén nem volt kötelezettsége.

II.rendű vádlott mindvégig tagadta - és ezzel ellentétes bizonyíték nem áll rendelkezésre -, miszerint az I.r. vádlottal együttesen, egymással megállapodás alapján közreműködtek volna az adó eltitkolása érdekében.

A *B.153/2013. számú vádirat* tekintetében a 5. Kft. tevékenysége és könyvelése került vizsgálat alá, amely szintén a 1. Kft.-vel azonos, valós gazdasági tevékenységet végzett. A társaság ügyvezetője, önálló aláírási jogosultsággal rendelkező képviselője szintén I. r. vádlott volt, azzal a különbséggel, hogy a banki utalásokat az ő utasítása és megbízása alapján a II.r. vádlott is végrehajthatta.

A II.r. vádlott e körben is tagadta a bűncselekmény elkövetésében szerepét, vagyis, hogy az I.r. vádlott az adóbevallási- és fizetési kötelezettséget sértő tevékenységét ismerte volna, abban segítségére lett volna. Mindvégig következetesen az állította, hogy a társaság ügyeit kizárólag az I.r. vádlott utasítása, megbízása alapján végezte, sem számlázásról, sem a könyvelésről és az ehhez kapcsolódó bevallási és fizetési hiányosságokról nem volt tudomása, arra rálátása nem lehetett.

A könyvelők maguk mondták el - pl. **F.F.** -, hogy nem végezték el a feladatukat megbízás ellenére. Ezen mulasztás okaként a tanú hol a megbízási díj elmaradását jelölte meg, hol betegsége hivatkozott, vagy a vádlottak mulasztására utalt. **G.G.** elmondta, hogy a korábbi könyvelő mulasztását ő maga is észlelte, neki sem adott segítséget **F.F.**, a korábbi adatokat nem szolgáltatatta, annak ellenére, hogy a könyvelésre utaló feljegyzéseket maga látta. Elmondta, hogy felszámolásra csak a le nem adott bevallás miatt került sor, amely könyvelés szakmai hibájának a következménye. Ezen nyilatkozata a NAV előtt is megerősítést nyert, ezen körülmény vizsgálata igen nyomatékosan indokolt. Tény, hogy a felszámolási eljárás megindítását követően - 2010. december 30-tól - a vádlottak hiába akartak bármit pótolni, arra már technikailag sem volt mód. Elmondta a tanú, hogy a vádlottak e körben minden tőlük telhetőt meg is tettek. Elmondta az I.r. vádlottal összhangban, hogy könyvelője a társaságnak volt, a feladatokat neki kellett ellátni, a mulasztásokról a terheltek csak a későbbiekben értesültek.

A vád maga is csak érintőlegesen taglalja a II.r. vádlott szerepét, nem is vitatva, hogy az I.r. vádlott mint ügyvezető és képviselő felelőssége - az is csak maximum az objektív felelősség fennállása okán - vizsgálendő, a II.r. vádlott tevékenységének nem köszönhető a mulasztás.

A *B.4620/2011. számú vád* vonatkozásában **H.H.**vel együttesen a **4. Kft.** működése volt az eljárás tárgya. E körben valóban II.rendű vádlott - mint ügyvezető - érintett, akinek az objektív felelősségét a joggyakorlat szerint ez a tény megalapozhatja, viszont vizsgálendő a mulasztás mikéntje, neki való felróhatósága is. E körben a könyvelők tevékenysége releváns. Az, hogy mikor, milyen időszakban nem került benyújtásra adóbevallás, valamint ennek következményeként, illetve, hogy is került sor a társasággal szembeni eljárások lefolytatására, iránymutatást adnak a vádlottak szerepére, felelősségre vonásuk körében ez részletes vizsgálat tárgya is volt, ennek ellenére ennek figyelembevétele elmaradt. A vádlottak könyvelői megbízást adtak **I.I.-nak**, aki maga ismerte el, hogy a korábbi könyvelőt nem érte el, tőle adatot nem kapott, és ez volt az oka, hogy a megbízást felmondta. A vádlottak mulasztása tehát nem állapítható meg.

A védelem álláspontja tehát a továbbiakban is az, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem igazolták a vádbeli cselekményeket minden kétséget kizáróan, így a II.r. vádlottat fel kell menteni. Abban az esetben, amennyiben a másodfokú bíróság II.r. vádlott bűnösségét megalapozottnak találná, az enyhítő körülmények figyelembevételével enyhébb büntetés kiszabása indokolt. Igen jelentős enyhítő tényező a fel nem róható időmúlás, a rendezett családi körülmények, rendszeres jövedelem. Az eljárásban aktívan részt vett, a felelősségre vonás alól kivonni nem akarta magát, közreműködő volt. A vallomásai következetesek voltak, védekezése elejétől fogva azonos tényeken alapult, és az elkövetés időpontja pedig olyan időszakra tehető, mely esetben a társasági működés igencsak nagyfokú szabályozatlansága fennállt.

A **másodfokú nyilvános ülésen** megtartott perbeszédében **I.r. vádlott védője** előadta, hogy fellebbezése elsődlegesen a védence felmentésére, másodlagosan pedig a büntetés enyhítésére irányul.

Védencét 3 vádpont érintette, ebből 2 esetben volt társtettes. Részletes bizonyítási eljárást folytatott le az elsőfokú bíróság, amelyben kihallgatta a felkutatott tanúkat, továbbá igazságügyi könyvszakértőt rendelt ki azösszezszerűség tisztázása végett. Aggályos azonban a **1. Kft.-nél I.rendű vádlott**, mint ügyvezető objektív felelőssége, mivel II.r. vádlott általános meghatalmazással bírt a cégügyek tekintetében, amely kiterjedt a gazdasági kapcsolattartásra is. Az ítélet ezt nem részletezte ki, csak megemlítette, hogy a II.r. vádlott milyen szerepet vállalt, de az I.r. vádlottra vonatkozóan nem vont le ebből következtetést. Fontos tényező, hogy I.rendű vádlott csupán 8 általános iskolai és szakmunkásképző végzettséggel rendelkezett, semmiféle üzleti képzettsége nem volt. Az ügyvezetéshez nem kell semmiféle képzettség, de azért vizsgálni kellett volna, hogy milyen hatással bírt tájékozatlansága a cég vezetésére. Egy meghatalmazott személy vitte a cég ügyeit, amelyet a

tanúk is megerősítettek. A könyvelőkeresés is II.rendű vádlottra hárult, az önellenőrzést meghaladóan nyújtották be az iratokat, de amikor észlelték, hogy probléma van, az I.r. vádlott mindent megtett annak érdekében, hogy ezt elhárítsák. II.rendű vádlottra bízta az ügyleteket, aki azt gondolta, hogy minden rendben van. Az I.r. vádlott tudattartalmát nagy mértékben befolyásolta tehát az általános meghatalmazott tevékenysége.

A 2. Kft. esetében rögzítette a bíróság, hogy 2011. november 23-tól volt ügyvezető I.rendű vádlott. A számlákat áttekintve azonban már 2011. októbertől megállapította a büntetőjogi felelősségét arra hivatkozva, hogy már az I. és II.r. vádlottak álltak kapcsolatban az üzleti partnerekkel és nem az akkori ügyvezető személy. Ez iratellenes. Az összecszerülésben is tévedett az ítélet. A november 22-ig bejövő számlák tekintetében fel sem merülhetett I.rendű vádlott büntetőjogi felelőssége. Iratellenes, hogy 2011. IV. negyedévre teljes egészében kiterjedt a cselekvősege. Ugyanazok a problémák merültek fel az ő magatartásának tudatossága esetében, mint az előző tényállási pontban. Nem volt rálátása az ügyekre, meghatalmazással egy másik személy járt el, aki értett a gazdasági - és pénzügyekhez. Ez kizárhatja I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét, vagyis a felmentése indokolt lehet.

A IV. tényállási pont szerint számlákat állított ki I.r. vádlott és nem vallotta be ezen jövedelmek után az adót. Vizsgálnia kellett volna az elsőfokú bíróságnak, hogy az I.r. vádlottnak volt-e tudomása arról, hogy adóbevallási kötelezettsége van. Ez nem volt elvárható tőle, tehát tévedés címén a felmentése indokolt.

Összefoglalva kérte a védő védenca felmentését mindegyik vádpont vonatkozásában, másodlagosan kérte a büntetés enyhítését. A jelentős időmúlásra hivatkozott, amely I.rendű vádlottnak nem felróható, aki kényszerintézkedés hatálya alatt is volt, 1 kiskorú gyermekéről egyedül gondoskodik, komoly hiteltartozása van, büntetlen előéletű. Alacsony iskolai végzettsége döntő fontosságú a bűncselekmény megítélése szempontjából az intellektuális bűncselekmények tekintetében.

II.r. vádlott védője fenntartotta az írásbeli beadványban foglaltakat. Kérte védenca felmentését, illetve a büntetés enyhítését.

III.r. vádlott védője perbeszédében a felmentést célzó fellebbezését fenntartotta.

A II. tényállás szerint két negyedév tekintetében nem tett eleget védenca és II.r. vádlott az adóbevallási kötelezettségnek. A terhelti tudattartalom vizsgálatának azonban van jelentősége, mivel a többi negyedévben nem mulasztottak a II-III.r. vádlottak. Az, hogy adójogi értelemben mulasztás történt, megkérdőjelezhetetlen, de ez nem feltétlenül jár büntetőjogi konzekvenciával. Az ítélet indokolásában szereplő azon kitétel, hogy a könyvelő nem kapta meg a szükséges számlákat, több sebből vérzik. Volt egy megbízási szerződés, a bizonylatok átadásának rendje nem sérült. Ezekre az időszakokra **J.J.** nullás bevallásokat nyújtott be. Egészségügyi problémák és fizetési problémák, a megbízási díj elmaradása vezetett a tevékenység elvégzésének hiányához. Ha ez valós ok, akkor a következő kérdés az, hogy erről mikor szerzett tudomást a III.r. vádlott mint a társaság ügyvezetője. A két könyvelő magatartását nem lehetett volna összemosni. A **I.I.**-nak adott megbízási helyesbített adóbevallás benyújtására irányult, az új könyvelő ezért kereste meg az elődjét, **J.J.**-t, de a megkeresés sikertelen volt. A nullás bevallások ellenére még mindig lehetőség lett volna önellenőrzés benyújtására. **J.J.** vallomása szerint erre az időszakra a számlák nem álltak rendelkezésre, de ez a magyarázat csak a saját felelősségének kimentését célozza. Ha valóban nem kapta meg a számlákat, ezt azonnal jeleznie kellett volna a vádlottaknak.

A védő álláspontja szerint a bizonyítatlanság terhe nem telepíthető a vádlottakra. Csak az állapítható meg, hogy a bevallások nem megfelelő tartalommal kerültek benyújtásra, de minden kétséget kizáró adat arra nem merült fel, hogy ebben büntetőjogi felelősség terhelné III.r. vádlottat. Az ítélet nem megalapozott, ezért a felmentésre vonatkozó kérelmét fenntartotta.

Az **ügyész** a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. Rámutatott, hogy a védők kizárólag a bizonyítékok értékelését vitatják, amely azonos bizonyítási anyag mellett másodfokon nem megengedett. A könyvelők mulasztásaira alapozó védekezés a joggyakorlat alapján nem foghat helyt, hiszen a gazdasági társaságot képviselő ügyvezető felel a könyvelő megbízásáért, a tevékenysége jogszerű gyakorlásáért is.

A terheltek éveken keresztül módszeresen működtek együtt különböző gazdasági társaságok felhasználásával az adóelkerülésben. Meghatározott szereposztás volt közöttük. Cselekményeik nemcsak az üzletszerűség, de a bűnszövetség kritériumait is kimerítik.

A bünteteskiszabás vonatkozásában kifejtette az ügyész, hogy a halmazati szabályok szerint I.r. vádlottnál 5-13 évig terjedő szabadságvesztés a keret, melynek középértéke 9 év. II.r. vádlott esetében 5-15 évig terjedő szabadságvesztés szabható ki, ennek középértéke 10 év. Az okozott vagyoni hátrány 2,2 milliárd Ft, amelyből mindössze kb. 25 millió Ft térült meg, vagyis csupán 1,14 %. A különös részi minimum kiszabását követően tehát további enyhítésnek nincsen helye.

Rendkívül méltányosak az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések.

Összességében indítványozta a minősítések átirat szerinti megváltoztatását, a tényállás és a jogi indokolás helyesbítését, ezen túl az ítélet helybenhagyását.

Az ítélet tábla a Győri Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt, teljeskörűen felülvizsgálta a Be. 590.§ (1) bekezdés értelmében, tekintettel arra, hogy a vádlottak és védők az ítélet minden részét, tehát a tényállás megállapításait is támadták a jogorvoslati kérelmükben.

Az ítélet tábla I.r. vádlott fellebbezését joghatályosnak tartotta, mivel a kézbesítési megbízottként is eljáró védője 2018. december 11-én vette át az elsőfokú ítéletet, melynek eljuttatásához 5 nap állt rendelkezésre a Be. 132.§ (2) bekezdés b/ pontja szerinti kézbesítési fikció beálltának megállapításához. Ily módon I.rendű vádlottnak legkésőbb december 16-án kellett tudomást szerezni a döntés tartalmáról. Az I.r. vádlott fellebbezése 2018. december 20. napján érkezett, tehát a jogorvoslat bejelentésére nyitva álló 8 napon belül, vagyis nem tekinthető elkésztetnek (126-os utóirat).

A fentiek szerinti felülbírálat eredményeképpen a védelmi fellebbezéseket egyik tekintetben sem találta alaposnak, az alábbiak szerint.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a - bírói szakba kerülés idején hatályos 1998. évi XIX. számú törvénynek is megfelelő - perrendtartási szabályok szerint folytatta le. Bizonyítási tevékenysége során olyan abszolút vagy relatív hatályon kívül helyezést eredményező hibát nem vétett, mely a felülbírálatot akadályozta volna.

Az iratokból kitűnik, hogy az első vádirat II.rendű és III.rendű vádlottak ellen (B.4620/2011/2. számú) 2013. szeptember 10. napján érkezett a Székesfehérvári Városi Bíróságra, amely hatóság 2014. június 18. napjától - közel egy év elteltével - kezdte tárgyalni.

A Székesfehérvári Törvényszék 2014. szeptember 29. napján kapta meg a B.4105/2011/23-I. számú vádiratot, majd 2015. február 13. napján a B.153/2013/86/I. számú vádiratot I.rendű és II.rendű vádlottak tekintetében. A korábban érkezett vád tekintetében a törvényszék az első érdemi tárgyalást 2015. február 11. napján tartotta, majd a két ügyet 2015. február 23. napján egyesítette. A II.rendű és III.rendű vádlott ellen folyamatban lévő ügyet a törvényszék 2015. március 24. napján egyesítette jelen ügyhöz.

I.rendű vádlott vonatkozásában a B.619/2015/6. számú vádiratot 2015. július 22. napján nyújtotta be az ügyészség a Székesfehérvári Járásbírósághoz, aki az iratokat a törvényszékre megküldte és egyesítésre került sor 2015. szeptember 7. napján az I.r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő B.251/2014. számú ügyhöz, melyet ezt követően folyamatosan tárgyalta a törvényszék 2015. október 14. napjáig.

A következő érdemi tárgyalásra azonban csak 13 hónap elteltével; 2016. november 14. napján került sor, mellyel az elsőfokú bíróság relatív eljárási hibát vétett az akkor hatályos Be. 287.§ (2) és (3) bekezdés szerint, mivel a tárgyalást nem folytatta 6 hónapon belül. Ez azonban az érdemi felülbírálatot nem gátolta meg (54-es jkv.).

Átszignálás után a perbíró a 2017. február 2. napján tartott tárgyaláson a 1998. évi XIX. számú törvény 287.§ (4) bekezdése értelmében az addig lefolytatott bizonyítást megismételte; kihallgatta a vádlottakat, akik nem tettek vallomást, illetve a tárgyalás anyagának ismertetése keretében felolvasta az addig kihallgatott tanúk vallomásait (56-os és 60-as számú jkv.). Könyv- és adószakértő kirendelésére került sor az indítványozott tanúk - volt üzleti partnerek, szállítók, könyvelők, alkalmazottak - kihallgatása után 2018. február 1. napján (98/I. számú utóirat), majd a szakvélemény beérkezését követően a törvényszék a szakértőt tárgyaláson is meghallgatta, és ügydöntő határozatot hozott (98. számú és 123-as számú jkv.).

Az elsőfokú bíróság a fentiek szerint kihallgatta a vádlottakat, az indítványozott és megidézhető tanúkat, beszerezte és ismertette a kapcsolódó büntető eljárás, valamint az adóhatósági eljárások során keletkezett iratokat, a felszámolási eljárás adatait, a nyomozás alatt beszerzett revizori és adószakértői véleményt. Tárgyalás anyagává tett minden releváns okiratot. Ezzel az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta, majd egyenként és összességében egyaránt értékelte és helyesen mutatott arra rá, hogy miért nem fogadható el a terheltek védekezése. Indokolási kötelezettséget maradéktalanul teljesítette és kifejezetten részletes, alapos bizonyítékértékelési tevékenységet végzett, kitérve a védelem valamennyi aggályának, kifogásának cáfolatára.

A vádlottak valamennyien tagadták a terhükre rótt bűncselekmények elkövetését, de részletes érdemi nyilatkozatokat nem tettek.

A tanúk vallomásai alapján megállapítható volt, hogy a terheltek valóságos gazdasági tevékenységet végeztek a cégeik kereti között; főként belföldi értékesítéssel foglalkoztak, de volt közösségi beszerzés és értékesítés is. A cégiratok tartalma alapján egyértelműen meghatározható volt, hogy melyik vádlott, mikor, milyen tisztséget töltött be az adott gazdasági társaságon belül (ítélet 81-89. oldal).

Az I.r. vádlottat illető személyi jövedelemadó és EHO meg nem fizetésével összefüggő ügyben rendelkezésre állt a nyomozás alkalmával készült szakvélemény, az Áfa vonatkozásában pedig **szakértő 1** igazságügyi adó- és könyvszakértő vizsgálta át a revizori jegyzőkönyv megállapításait, amin a vádak alapultak. Az igazságügyi könyvszakértő rendszerezte a lefoglalt, illetve a kapcsolódó cégektől beszerzett számlákat, továbbá kimunkálta a terheltek adóelkerülő magatartásával okozott vagyoni hátrány összegét.

Az elsőfokú bíróság ítélete 81-88. oldalán részletesen levezette a szakértői vélemény alapján a vádirati tényállás és az általa megállapított tényállás közötti eltérések okait a meg nem fizetett áfa tekintetében. Az összecszerűségben megmutatkozó különbség a bűncselekmények minősítésében nem játszott szerepet.

A törvényszék gondot fordított a vádlottak által működtetett cégek könyvelőinek meghallgatására, mivel a terheltek a hiányos, illetve hamis ÁFA bevallásokért való felelősséget igyekeztek rájuk hárítani. A **1.** Kft részére először **D.D.** könyvelt, akitől I.r. vádlott a megbízást visszavonta. Ezt követően **E.E.** lett a könyvelő - az utóbb megvásárolt **2.** Kft-ben is - II.r. vádlott megkeresése

alapján. **K.K.**, a II.r. vádlott volt élettársa, a terhelt megbízásából 2012-ben átadott bizonyos iratanyagot a könyvelőnek, akitől ez lefoglalásra került. A bizonylatok nagyobb részét azonban II.r. vádlott a saját lakásán tartotta.

A 4. Kft. részére könyvelést végző **J.J.**, **F.F.** és **I.I.**- tanúk következetesen vallották, hogy csak azokat a bizonylatokat tudták lekönyvelni, amiket megkaptak II.rendű és III.rendű vádlottaktól. A III.r. vádlott azt sem tudta, honnan szerezte be a cég a gabonát, így derült ki a NAV vizsgálat során, hogy fiktív számlázás folyik. A könyvelő rá volt kényszerítve, hogy nullás bevallást adjon be azokban a bevallási időszakokban, amikor nem jutott hozzá a számlákhoz.

I.r. vádlott, aki két cégben az ügyvezetői tisztséget viselte, szabad kezet adott II.r. vádlottnak a teljes körű meghatalmazással az ügyintézésre, de ez nem jelenti, hogy ő maga nem tartozott a továbbiakban helytállni a gazdasági társaságok jogszerű működéséért.

A vádlottak tehát nem hivatkozhattak alappal az alkalmazott vagy megbízott könyvelő felelősségére az adóbevallások helytelensége tekintetében, ugyanis a költségvetésbe történő kötelezettség őket terhelte az ügyvezetői tisztségük betöltésének időtartama alatt (BH2003.397.).

A fent írtakból kitűnik, hogy a védelmi fellebbezés érvelése kizárólag bizonyítékok értékelését, illetve ezzel összefüggésben az anyagi jogi megállapításokat támadta. Ugyanazon bizonyítási anyag mellett tehát az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége és az általa megállapított tényállás alappal nem támadható. Ily módon a megalapozatlanság miatti felmentésre irányuló fellebbezések sem foghattak helyt.

Az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, de - az ügyészi átiratnak megfelelően - az előéleti adatok és a táblázatokban írott összecszerőségek, időpontok vonatkozásában több helyen pontosításra szorul, melyet a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

Az ítélet tényállás 6. oldalán I.r. vádlott korábbi elítélésére vonatkozó adatai akként helyesek, hogy:

- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2012. március 13. napján jogerős, 18.Bk.V.45623/2011/2. számú határozatához kapcsolódó elkövetési idő 2007. szeptembere,
- a Váci Városi Bíróság 2012. március 23. napján jogerős, 23.B.140/2009/32. számú határozatához kapcsolódó elkövetési idő 2007. szeptember 4.,
- a Székesfehérvári Járásbíróság 2013. szeptember 20. napján jogerős, 11.B.751/2012/11. számú határozatához kapcsolódó elkövetési idő 2011. augusztus 27.,
- a Székesfehérvári Járásbíróság 2015. szeptember 17. napján jogerős, 15.B.448/2014/33. számú határozatához kapcsolódó elkövetési idő 2008. április 3.,
- a Veszprémi Járásbíróság 2016. március 22. napján jogerős, 13.B.1610/2014/38. számú határozatához kapcsolódó elkövetési idő 2009. március hónapja volt (123/V/3. számú utóirat - az I.r. vádlott priusza).

A tényállás történeti részében az alábbi korrekciók szükségesek:

- mellőzi a 7. oldal utolsó sorát, mivel tényállási pontonként megjelölte az elsőfokú bíróság, hogy az általa megállapított tények melyik vádirathoz kapcsolódnak,
- az ítélet 11. oldal 3. bekezdésében mellőzendő a „nyomozás során beszerzett adatok szerint” megállapítás,
- az ítélet 28. oldal utolsó és 29. oldal első bekezdésében lévő táblázatban az oszlopok megnevezése elcsúszott, így módon az egyes cellákban rögzített adatok értelemzavaróak,

ezért a vádiratban rögzített táblázattal egyezően kell szerepeltetni (B.4105/2011/23-I. számú vádirat 22. oldal)

Adatok Ft-ban										
	Fizetendő áfa		Levonható áfa		Előző	Elsz.	Befiz.	Rendz.	Vissza	Átvihető
Időszak	Áfa	Áfa	Áfa	Áfa						
2010. év 01. hó	2.677.000,-	30.000,-	356.000,-	89.000,-	0	-59.000,-	0	0	0	59.000,-
2010. év 02. hó	2.663.000,-	30.000,-	269.000,-	67.000,-	59.000,-	-96.000,-	0	0	0	96.000,-
2010. év 03. hó	2.583.000,-	30.000,-	142.000,-	35.000,-	96.000,-	101.000,-	0	0	0	101.000,-
2010. év 04. hó	2.606.000,-	30.000,-	524.000,-	131.000,-	130.000,-	-231.000,-	0	0	0	231.000,-
2010. év 05. hó	3.093.000,-	0	495.000,-	124.000,-	202.000,-	-326.000,-	0	0	0	326.000,-
2010. év 06. hó	3.186.000,-	53.000,-	351.000,-	88.000,-	326.000,-	-361.000,-	0	0	0	361.000,-
2010. év 07. hó	5.586.000,-	374.000,-	1.864.000,-	466.000,-	361.100,-	-453.000,-	0	0	0	453.000,-
2010. év 08. hó	6.871.000,-	425.000,-	1.923.000,-	481.000,-	453.000,-	-509.000,-	0	0	0	509.000,-
2010. év 09. hó	7.695.000,-	452.000,-	2.006.000,-	502.000,-	509.000,-	-559.000,-	0	0	0	559.000,-
2010. év 10. hó	6.286.000,-	411.000,-	1.791.000,-	448.000,-	559.000,-	-596.000,-	0	0	0	596.000,-
2010. év 11. hó	7.594.000,-	414.000,-	2.009.000,-	502.000,-	596.000,-	-684.000,-	0	0	0	684.000,-
2010. év 12. hó	0	0	0	0	0	0	0		0	

- mellőzi a 29. oldal alsó táblázatát, mivel a 2010. januártól 2010. szeptember hónapig terjedő időszak nem képezte a vád tárgyát,
- a 30. oldal 1., 2. és 3. bekezdésében lévő táblázatokat pontosítja az igazságügyi könyvszakértői vélemény 23-24. oldala szerint, akként, hogy:

A társaság 2010. október havi fizetési kötelezettség növekedése (bev.h. idő 2010. november 20.)

Megnevezés	Eredeti bevallás	Be nem vallott számlák hatása	Korrigált bevallás
Előző időszakról hozott köv.	559 eFt		559 eFt
Fordított adózás alá eső befogadott számlák hatása	411 eFt		411 eFt
Belföldi értékesítési számlák hatása	0 eFt	2 381 eFt	2 381 eFt
Fizetendő	411 eFt	2 381 eFt	2 792 eFt
Előzetes	448 eFt		448 eFt
Egyenleg	-596 eFt		1 785 eFt
Továbbvihető követelés	-596 eFt		

Fizetési kötelezettség növekedése	1 785 eFt
Jogosulatlanul továbbvitt követelés	596 eFt

A 2010. november havi fizetési kötelezettség növekedése (bev.h. idő 2010. december 20.)

Megnevezés	Eredeti bevallás	Be nem vallott számlák hatása	Korrigált bevallás
Előző időszakról hozott köv.	596 eFt	-596 eFt	0 eFt
Fordított adózás alá eső befogadott számlák hatása	414 eFt		414 eFt
Belföldi értékesítési számlák hatása	0 eFt	3 504 eFt	3 504 eFt
Fizetendő	414 eFt	3 504 eFt	3 918 eFt
Előzetes	502 eFt		502 eFt
Egyenleg	-684 eFt		3 416 eFt
Továbbvihető követelés	-684 eFt		
Fizetési kötelezettség növekedése			3 416 eFt
Jogosulatlanul továbbvitt követelés			684 eFt

- Kiegészíti továbbá a 2010. december havi fizetési kötelezettség növekedését bemutató táblázattal (bev.h. idő 2011. január 20.):

Megnevezés	Eredeti bevallás	Be nem vallott számlák hatása	Korrigált bevallás
Előző időszakról hozott köv.	684 eFt	-684 eFt	0 eFt
Fizetendő		1 148 eFt	1 148 eFt
Előzetes			0 eFt
Egyenleg	-684 eFt		1 148 eFt
Továbbvihető követelés	-684 eFt		
Fizetési kötelezettség növekedése			1832 eFt

A fentiek alapján a 30. oldal 1. bekezdésében lévő táblázatban a 2010. október hónapra vonatkozó sor 7. oszlopában az összeg helyesen: 1.785.000 Ft, a 2010. november hónapra vonatkozó sor 7. oszlopában az összeg helyesen: 3.416.000 Ft.

- az ítélet 31. oldal utolsó bekezdésében rögzített táblázatban a 2010. évi 11. hó befizetendő általános forgalmi adó összege helyesen 3.416.000 Ft (103. sorszámú utóiratként elfekvő igazságügyi adó- és könyvszakértői vélemény 26. oldal).
- az ítélet 32. oldal 4. bekezdésében (II. tényállás 1. bekezdése) III.r. vádlott 2009. szeptember 16. napjától 2010. december 30. napjáig volt önálló cégjegyzési jogosultsággal rendelkező ügyvezetője a 4. Kft-nek (65007-689/2011.Bü. számú nyomozati iratok 197-199. oldal),
- a 32. oldal 5. bekezdés 4. sorában „a minden esetben készpénzben” megjelölés helyett „a többnyire készpénzben fizettek” megjelölés pontos, figyelemmel arra, hogy átutalásos teljesítés is történt,
- a 33. oldal 3. bekezdés 3. sorában szereplő összeg helyesen: 158.562.602,- forint.
- a bekezdés további részét, továbbá a 4. bekezdést mellőzi azzal, hogy az itt rögzített számszaki adatokat módosítja a 34-35. oldalon szereplő táblázatok megfelelő soraiban a következő módon:
- a 34. oldal 9. sorában írott számla 7. oszlopában lévő bruttó összeg helyesen: 3.586.462,- forint
- a 16., 18., 21., 23., 24., és 29. sorában feltüntetett számlák beszerzési számlák voltak.
- a 35. oldal középső táblázatában a 2009. III. negyedév értékesítését taglaló sor első oszlopában feltüntetett összeg: 1.268.064,- forint, a második oszlop összege: 31.752.518,-

forint, a harmadik oszlop összege 158.562.602,- forint (ld. a 34. oldal javítását), a 2009. III. negyedév összesítését tartalmazó sor 3. oszlopában írt összeg helyesen: 4.957.000,- forint

- a 3. táblázat (2010. év III. negyedéve) 114., 116., 127., 128. sorában írott számlák értékesítést takarnak, a 120., 122., 123., 124. és 126. sorokban szereplő számlák beszerzésről szólnak
- a Kft. által benyújtott adóbevallásokban csak a belföldi beszerzés és belföldi értékesítés szerepelt, a közösségi értékesítést nem tüntették fel, holott a Kft. jelentős közösségi forgalmat bonyolított le. (szakvélemény 11. oldal)
- a 36. oldal 1. bekezdése úgy helyes, hogy a 4 Kft. 2009. III. és 2010. III. negyedévében összesen 8.195.000,- forint adókülönbségben megmutatkozó vagyoni hátrányt okozott az állami költségvetésben (szakértői vélemény 13. oldal)

Megnevezés	Eredeti bevallás	Számlák hatása	Korrigált bevallás
Előző időszakról hozott köv.	Hibernált bevallás		
Fizetendő		31 752 eFt	31 752 eFt
Előzetes		26 795 eFt	26 795 eFt
Egyenleg			4 957 eFt
Fizetési kötelezettség növekedése			4 957 eFt

Megnevezés	Eredeti bevallás	Számlák hatása	Korrigált bevallás
Előző időszakról hozott köv.	Hibernált bevallás		
Fizetendő		3 827 eFt	3 827 eFt
Előzetes		589 eFt	589 eFt
Egyenleg			3 238 eFt
Fizetési kötelezettség növekedése			3 238 eFt

- az ítélet 36. oldal 4. bekezdésében (III. tényállás 2. bekezdése) a 2. Kft. 2004. október 7-én került megalapításra L.L. és M.M. által (nyomozati iratok 4696-4703. oldal),
- a 37. oldal utolsó bekezdésében II. r. vádlott cselekvősége akként helyes, hogy: II. r. vádlottnak is tudomása volt arról, miszerint a 2. Kft. az áfabevallási kötelezettségének nem tesz eleget.
- a 38. oldal utolsó előtti bekezdése úgy pontos, hogy a 2. Kft.-nek 2011. III. negyedévéától a 2003. XCII. törvény I. mellékletében foglaltak szerint át kellett térni a havi áfabevallásra, mely keretjogszabály a következő:

B) Az egyes adóbevallások határideje:

3. Az adóbevallás benyújtására vonatkozó különös rendelkezések

a) Az általános forgalmi adóról az adófizetésre kötelezett adózónak

aa) az e mellékletben foglalt kivételekkel negyedévenként kell adóbevallást benyújtania,

ab) havonként kell adóbevallást benyújtania, ha a tárgyévet megelőző második év adómegállapítási időszak(ai)ban fizetendő adó együttes összegének és az ugyanezen vagy korábbi adómegállapítási időszakokban keletkezett - de a tárgyévet megelőző második év adómegállapítási időszak(ai)ban érvényesített - levonható, előzetesen felszámított adó különbözetének (a

továbbiakban: az elszámolandó adó) éves szinten összesített - vagy annak időarányosan éves szintre átszámított - összege pozitív előjelű, és az 1 millió forintot elérte, valamint az *aj)*, *ak)*, *al)* és *an)* pontban meghatározott adózónak;

ac) évente kell adóbevallást benyújtania, ha a tárgyévet megelőző második évben

aca) az elszámolandó adójának éves szinten összesített - vagy annak időarányos éves szintre átszámított - összege előjelétől függetlenül nem érte el a 250 ezer forintot és

acb) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékének adó nélküli éves szinten összesített összege nem haladja meg az 50 millió forintot, feltéve, hogy nem rendelkezik közösségi adószámmal,

ad) az éves bevallásról negyedéves bevallásra kell áttérnie, ha a tárgyévben az év elejétől - előjel helyesen - összesített fizetendő és levonható előzetesen felszámított adó különbözete az *aca)* pontban meghatározott értékhatárt elérte, vagy az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékének adó nélküli összege az *acb)* pontban meghatározott értékhatárt meghaladta, vagy az adóév közben az adóhatóság számára közösségi adószámot állapított meg. A tárgyévi első bevallását a tárgyév első napjától azon negyedév utolsó napjáig terjedő időszakra kell - a negyedéves bevallás benyújtására előírt időpontig - benyújtania, amelyben az értékhatárt elérte, illetve amelyben az adóhatóság közösségi adószámot állapított meg,

ae) a negyedéves bevallásról havi bevallásra kell áttérnie, ha az év elejétől összesített elszámolandó adója pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte. Az első havi bevallást arról a hónapról kell benyújtani, amelyet megelőző bevallással lezárt negyedévben az adózó az értékhatárt elérte,

af) az éves bevallásról havi bevallásra kell áttérnie, ha a tárgyévben az év elejétől - előjel helyesen - összesített fizetendő és levonható előzetesen felszámított adó különbözete pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte. A tárgyévi első bevallást a tárgyév első napjától azon negyedév utolsó napjáig tartó időszakra kell benyújtani, amelyben az előzőekben meghatározott különbözet az *ab)* pontban szereplő összeget elérte, majd ezt a negyedévet követő hónaptól az adózó havi bevallásra köteles áttérni,

ag) az adót, ha

- havi adóbevallásra kötelezett, a tárgyhónap első napjától a tárgyhónap utolsó napjáig,
- negyedéves adóbevallásra kötelezett, a tárgynegyedév első napjától a tárgynegyedév utolsó napjáig,

- éves adóbevallásra kötelezett, a tárgyév első napjától a tárgyév utolsó napjáig terjedő időszakra kell megállapítania (adómegállapítási időszak),

ai) a tárgyév valamely adóbevallására vonatkozó önellenőrzés, illetőleg az utólagos adómegállapítás nem érinti a tárgyévi adóbevallás gyakoriságát,

aj) havonként kell adóbevallást benyújtania a csoportos általános forgalmi adózást választó adózónak,

ak) havonként kell adóbevallást benyújtania az általános forgalmi adóról szóló törvény 96. §-ában meghatározott közvetett vámjogi képviselőnek és az általános forgalmi adóról szóló törvény 89/A. §-ában meghatározott adóraktár üzemeltetőjének,

al) havonként kell adóbevallást benyújtania annak az adózónak, aki (amely) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó közösségi termékértékesítésen kívül adóalanyiságot keletkeztető termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást belföldön nem végez azzal, hogy nem kell adóbevallást benyújtani arról a hónapról, melyben az adózó az *e)* pontban meghatározott termékértékesítést sem végzett,

am) az *ak)*, illetve *al)* alpont szerinti havi bevallást első alkalommal arról a hónapról kell benyújtani, amelyben az adózó az Art. 22. § (1) bekezdés *f)* vagy *g)* pontjában meghatározott nyilatkozat vagy a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló árnyilatkozat tételére

köteles. A havi elszámolásra való évközi áttérés esetén az áttérést megelőző, bevallással le nem fedett időszakról az adózó az első alkalommal benyújtandó havi bevallással egyidejűleg tesz bevallást és az adót a bevallással egyidejűleg fizeti meg, illetve ettől az időponttól igényelheti vissza,

an) havonként kell adóbevallást benyújtania a bejelentkezés évének, valamint az azt követő évnek az általános forgalmi adó kötelezettségéről, feltéve, hogy jogelőd nélkül alakult.

b) Az átalakulással, az egyesüléssel, a szétválással létrejövő adózó általános forgalmiadó-bevallási kötelezettségének ugyanolyan gyakorisággal tesz eleget, mint az a szervezet, amelyből átalakult, egyesült vagy szétválás útján létrejött. Az átalakulással, egyesüléssel vagy szétválással létrejövő adózó a gyakoribb bevallásra kötelezett jogelőd bevallási gyakoriságának megfelelően tesz eleget általános forgalmiadó-bevallási kötelezettségének.

c) Az új közlekedési eszköznek - a személygépkocsi, illetőleg a regisztrációs adó köteles motorkerékpár kivételével - az Európai Közösség más tagállamából történő beszerzése esetén fizetendő általános forgalmi adót az általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő magánszemély, illetve egyéb szervezet, az általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő adófizetésre kötelezett jogi személy, a kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, az alanyi adómentességet választó adóalany, a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállású adóalany, illetve az egyszerűsített vállalkozói adóalany vevő az adófizetési kötelezettség keletkezését követő hó 20. napjáig vallja be és fizeti meg az állami adó- és vámhatósághoz.

d) Az alanyi adómentességet választó adóalany, kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, valamint a kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató különleges jogállású adóalany az általános forgalmi adó bevallási kötelezettségének minden esetben havi gyakorisággal tesz eleget.

e) A közösségi adószámmal rendelkező, általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő jogi személy, valamint az egyszerűsített vállalkozói adó alanya a közösségi kereskedelemmel kapcsolatos ügyletet az adófizetési kötelezettség keletkezését követő hó 20. napjáig vallja be, és az ügyletkezeléssel kapcsolódó általános forgalmi adófizetési kötelezettségének a bevallás benyújtásával egyidejűleg tesz eleget. Nem kell bevallást tenni arról az időszakról, amelyben az adózó közösségi kereskedelmet nem folytatott. A közösségi adószámmal rendelkező, általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő jogi személy azt a Közösségen kívül letelepedett adóalanytól igénybevetett szolgáltatást, amely után az adófizetési kötelezettség őt terheli, az adófizetési kötelezettség keletkezését követő hó 20. napjáig vallja be, és az ügyletkezeléssel kapcsolódó általános forgalmi adófizetési kötelezettségének a bevallás benyújtásával egyidejűleg tesz eleget.

f) Az egyéni vállalkozó adózó általános forgalmiadó-bevallási gyakoriságának meghatározásánál a beépített ingatlan (ingatlanrész) és ehhez tartozó földrészlet, illetve építési telek (telekrész) magánszemélyként, sorozat jelleggel történő értékesítését terhelő általános forgalmi adót figyelmen kívül kell hagyni.

g) A külföldi személy egyes jövedelmeinek adóbevallási szabályaira a 4. számú melléklet rendelkezései az irányadóak.

h) Az egészségügyi szolgáltatási járulék és nyugdíjjárulék fizetésére kötelezett kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az egészségügyi szolgáltatási járulékot és a nyugdíjjárulékot évente, a személyijövedelemadó-bevallásában vallja be.

- a 39. oldal 1. bekezdését az ítélet táblája mellőzi, és ehelyett rögzíti, hogy a 2. Kft. 2011. október hónaptól kezdődően 2012. június 30. napjáig - negyedévi bontásban - az alábbi forgalmat bonyolította le (az ítélet 40-70. oldalán rögzített táblázat szerint)
- az ítélet táblája mellőzi a 72-73. oldalon lévő táblázatot azzal, hogy ennek adatait az eredeti táblázat megfelelő soraiban tünteti fel az alábbiak szerint:

- a 40. oldal 19. sorában rögzített motoralkatrészre vonatkozó számla a lefoglalt iratanyagban nem található, a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 42. oldal 79. sorában rögzített kamionalkatrész mennyiségére, árfolyamára vonatkozó számla a lefoglalt iratanyagban nem található, a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 43. oldal 104. sorában rögzített, a motoralkatrész mennyiségére, árfolyamára vonatkozó számla a lefoglalt iratanyagban nem szerepel, és a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 43. oldal 118. sorában rögzített THG-alkatrész nettó értéke: 3.712.500,- forint, mennyiségére nincs adat
- a 43. oldal 120. sorában szereplő számla 25 db ponyvatartó-szerkezetről és ponyváról kétszer szerepel a vádirati tényállásban
- a 43. oldal 125. sorában rögzített motoralkatrész mennyiségére vonatkozó számla a lefoglalt iratanyagban nem található, és a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 44. oldal 147. sorában szereplő kamionalkatrész mennyiségére vonatkozó számla a lefoglalt iratanyagban nem található, és a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel

A 2011. év IV. negyedévében tehát a 2. Kft. bruttó bevétele 1.068.425.584,- forint volt, ennek ÁFÁ-ja 213.685.112,- forint, a nettó bevétel: 854.740.472,- forint.

- a 45. oldal 174. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 45. oldal 175. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 45. oldal 176. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 48. oldal 268. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 48. oldal 275. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 48. oldal 286. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 48. oldal 294. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 49. oldal 299. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 49. oldal 308. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 49. oldal 310. sorában szereplő számlán rögzített kukorica a számlakibocsátó áfalistájában sem szerepel
- a 50. oldal 348. sorában szereplő számlán rögzített kukorica, a vádirati tényállásban a számla kétszer szerepel

A 2012. év I. negyedévében tehát a 2. Kft. bruttó bevétele 2.183.402.135,- forint volt, ennek ÁFÁ-ja 464.191.311,- forint, a nettó bevétel: 1.719.210.824,- forint.

- az 54. oldal 491. sorában szereplő számlához tartozó bruttó összeg helyesen: 70.871,82 euró
- az 55. oldal 505. sorában szereplő számlához tartozó bruttó összeg helyesen: 6.545.796,- forint
- az 56. oldal 562. sorában szereplő számla a vádirati tényállásban kétszer szerepel
- az 58. oldal 625. sorában szereplő számlához tartozó bruttó összeg helyesen: 9.150.350,- forint
- az 59. oldal 652. sorában szereplő számla a vádirati tényállásban kétszer szerepel

A 2012. év II. negyedében tehát a 2. Kft. bruttó bevétele 3.772.205.234,- forint volt, ennek ÁFÁ-ja 1.018.504.958,- forint, a nettó bevétel: 4.790.710.192,- forint.

- a 70. oldal összesítése akként helyes, hogy a 2. Kft. kiadása 2012. II. negyedében bruttó 2.698.334.111,- forint, nettó kiadása: 2.662.615.101,- forint volt.
- a 74-76. oldalon tett, a 2. Kft. által a fizetendő áfára vonatkozó megállapítások dátumait és összeg-megjelölését pontosítja az igazságügyi könyvszakértői vélemény 36-37. oldalán található táblázatok szerint

2011.IV. negyedév (bevallási határidő: 2012.01.20.)

Megnevezés	Eredeti bevallás	Számlák hatása	Korrigált bevallás
Előző időszakról hozott köv.	0 eFt		
Fizetendő	0 eFt	685 eFt	685 eFt
Előzetes	0 eFt	2 578 eFt	2 578 eFt
Egyenleg	0 eFt		107 eFt
Fizetendő áfa	0 eFt		
Fizetési kötelezettség növekedése			107 eFt

2012.I.n.év (bev.h.idő:2012.04.20.)

Megnevezés	Eredeti bevallás	Számlák hatása	Korrigált bevallás
Előző időszakról hozott köv.	Nem adott be bevallást		
Fizetendő		191 eFt	191 eFt
Előzetes		4 119 eFt	4 119 eFt
Egyenleg			072 eFt
Fizetési kötelezettség növekedése			072 eFt
2012.04.hó (bev.h.idő:2012.05.20.)			
Megnevezés	Eredeti bevallás	Számlák hatása	Korrigált bevallás
Előző időszakról hozott köv.	Nem adott be bevallást		
Fizetendő		723 eFt	723 eFt
Előzetes		1 185 eFt	1 185 eFt
Egyenleg			538 eFt
Fizetési kötelezettség növekedése			538 eFt

Megnevezés	Eredeti bevallás	Számlák hatása	Korrigált bevallás
Előző időszakról hozott köv.	Nem adott be bevallást		
Fizetendő		432 eFt	432 eFt
Előzetes		661 eFt	661 eFt
Egyenleg			771 eFt
Fizetési kötelezettség növekedése			771 eFt

2012.06.hó (bev.h.idő:2012.07.20.)

Megnevezés	Eredeti bevallás	Számlák hatása	Korrigált bevallás
------------	------------------	----------------	--------------------

Előző időszakról hozott köv.	Nem adott be bevallást		
Fizetendő		350 eFt	350 eFt
Előzetes		2 435 eFt	2 435 eFt
Egyenleg			915 eFt
Fizetési kötelezettség növekedése			915 eFt

A 2. Kft 2011. IV. negyedévben és 2012. I. negyedévben és az azt követő három hónapban a bevallási kötelezettségének nem tett eleget, annak ellenére, hogy számlákat bocsátott ki a gazdasági partnerei felé; melynek hatása az, hogy 1.685.403 ezer forint értékben adófizetési kötelezettségének nem tett eleget.

2011.IV. negyedév (bev.h.idő:2012.01.20.) 211 107 eFt fizetési kötelezettség 2012.I. negyedév (bev.h.idő:2012.04.20.) 460 072 eFt fizetési kötelezettség 2012.04.hónap (bev.h.idő:2012.05.20.) 243 538 eFt fizetési kötelezettség 2012.05.hónap (bev.h.idő:2012.06.20.) 436 771 eFt fizetési kötelezettség 2012.06.hónap (bev.h.idő:2012.07.20.) 333 915 eFt fizetési kötelezettség 1 685 403 eFt fizetési kötelezettség keletkezett a társaság terhére

- a IV. tényállási pontban a 78. oldal 2. bekezdésében írt összeg úgy helyes, hogy: 2. Kft. nevében végzett tevékenységével I.r. vádlott 2011-ben bruttó 34.997.500,- forint jövedelemre tett szert.
- a 78. oldal 3. bekezdés utolsó sorában írt vagyoni hátrány összege, melyet az I.r. vádlott a 2011. évben okozott az állami költségvetésnek: 11.923.788,- forint.
- a 79. oldal első bekezdés úgy helyes, hogy az összes okozott vagyoni hátrány, I.r. vádlott esetében 2.176.012.788 forint, II.r. vádlott magatartásával összefüggésben 2.164.098 forint, III.r. vádlott terhére róhatóan 8.195.000 forint volt.
- a 79. oldalon az időbeli hatály, illetve a vagyoni hátrány kérdésében tett megállapítások a jogi indokolás részét képezik.
- a 80. oldalon, a bizonyítékok felsorolása körében kétszer szerepel J.J. F.F., K.K. és N.N. tanúk neve, melyet a táblabíráóság mellőz.

Az ítéletábra a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint a fentiekkel kiegészített, ily módon teljeskörűen megalapozott tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A vádlottak bűnösségére okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság, de a bűncselekmények minősítése, illetve megnevezése nem minden esetben törvényes. Ennek megfelelően a jogi indokolás sem teljesen helytálló, mely anyagi jogi hibákat a másodfokú bíróság az alábbiak szerint korrigál.

Az ügyészi álláspontot teljes mértékig osztotta az ítéletábra abban a vonatkozásban, miszerint a költségvetést károsító bűncselekmény esetén kizárólag a tettesi magatartások vonhatók törvényi egységbe, míg a részes bűncselekményeinek rendbelisége és minősítése a tettesi alapcselekményekhez igazodik (3/2011. számú BJE I. pont).

Abban is egyetértett a vádhatóság álláspontjával, hogy a költségvetési csalás és az elkövetésükkel összefüggésben - valótlan tartalmú számlák felhasználásával, továbbá hamis tartalmú adóbevallás benyújtásával - megvalósított magánokirat-hamisítás alakja halmazata valóságos. A közbizalom ellen bűncselekmény rendbeliségét az ugyanazon jogviszonyok száma határozza meg, azon belül több okirat felhasználása folytatólágosságot eredményez (BH1982.358.).

I.r. vádlottat a törvényszék 3 rb, folytatólágosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében mondta ki bűnösnek.

Ezzel szemben az ítéleti tényállás szerint (ítélet 8. oldal) I.r. vádlott a **c.c.@freemail.hu** e-mail címről csupán egy alkalommal nyújtott be valótlan tartalmú adóbevallást (a **1. Kft.** vonatkozásában), a 2011. évre pedig nem nyújtott be adóbevallást.

E cselekményével az 1 rb, a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségének törvényi tényállási elemeit valósította meg, és e társaság vonatkozásában nem állapítható meg a folytatólagosság.

A **2. Kft.** vonatkozásában az ítéleti tényállásban (74. oldal második bekezdés) rögzítésre került, hogy I.r. vádlott 2011. IV. negyedévének kapcsán 2012. január 20. napján nyújtott be áfa-bevallást nulla érték adattartalommal, a 2012. év vonatkozásában egyáltalán nem tett eleget áfa-bevallási kötelezettségének.

Jelen esetben is a „nullás” adattartalmú áfabevallás 1 rb, a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségének minősül, és jelen társaság vonatkozásában sem áll fenn a folytatólagosság.

A **IV. tényállás** szerint az I.r. vádlott a számvitelről szóló törvény alapján számla kibocsátására nem volt jogosult, az ítélet 77-78. oldalain részletezett számlákat állította ki az **3. Kft.** részére, ily módon felhasználva azokat 2011. február 1. és 2011. június 29. napjai közt, I.r. vádlott e tevékenységével - mivel **B.B.** ügyvezetőnek nem volt tudomása arról, hogy I.r. vádlott nem jogosult a **2. Kft.** nevében tevékenységet végezni és bizonylatokat kiállítani - abban működött közre, hogy az **3. Kft.** 2011. I. és II. negyedévében, összesen 6.999.500 Ft vagyoni hátrányt okozzon a költségvetésnek. Azaz I.r. vádlott e cselekményt folytatólagosan, tettesként valósította meg.

Ezért I.r. vádlott terhére közbizalom elleni bűncselekményekként 3 rb tettesként elkövetett, a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétsége róható, melyből 1 rb-t folytatólagosan követett el.

Az elsőfokú bíróság - a fenti cselekményekkel összefüggésben - II.r. vádlottat 2 rb, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében mondta ki bűnösnek.

A **1. Kft.** és a **2. Kft.** vonatkozásában az ítéleti tényállásban fent írtak szerint az adóbevallásokra kötelezett ügyvezető I.r. vádlott, neki nyújtott segítséget II.r. vádlott, mint meghatalmazottja. A **1. Kft.** esetében nincsen folytatólagosság, mivel egy adóbevallás benyújtása történt meg.

Az utóbbi cégben a II.r. vádlott úgy járult hozzá a közbizalom ellen bűncselekmény elkövetéséhez, hogy a nála lévő bizonylatokat nem adta át a részére a kettőjük közös megállapodása szerint.

Erre tekintettel a II.r. vádlott büntetőjogi felelősége e cselekmény kapcsán 1 rb., a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségében állapítható meg, mint a Btk. 14.§ (2) bekezdése szerinti bűnségéd.

A törvényszék II.r. vádlottat különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetében mondta ki bűnösnek.

A **1. Kft.** vonatkozásában az ítéleti tényállásban rögzítésre került, hogy a cég képviselője I.r. vádlott volt, a költségvetést károsító bűncselekmény elkövetésében segédkezett neki a II.r. vádlott, mellyel az okozott vagyoni hátrány: 478.686.000 Ft.

Emellett az ítéleti tényállásban (8. oldal utolsó bekezdés) szerepel, hogy az I. és II.r. vádlottak előzetesen megbeszélték és megállapodtak abban, hogy a céget az adó eltitkolásával működtetik. Tartalmazza továbbá a tényállás (ítélet 8. oldal hetedik bekezdés), hogy a cég gazdasági tevékenységének megszervezésében a külföldi és belföldi partnerek felkutatásában a II.r. vádlott teljes jogkörrel járt el, a szerződéseket velük megkötötte, a szerződések teljesítésében, fuvarszervezésben tevékenyen közreműködött. Ennek során a cég meghatalmazottjaként járt el az I.r. vádlottal kötött megállapodás alapján, és a II.r. vádlott kezelte a cég vagyonát. Emellett a tényállásban szerepel az is, hogy II.r. vádlott tudomással bírt arról, miszerint az I.r. vádlott a cég

adóbevallási kötelezettségét nem teljesíti és ebben neki szándékosan segítséget nyújtott (9. oldal nyolcadik bekezdés). Tekintettel arra, hogy az elkövetési időszak 2010. október 1. és 2011. október 31. napja közötti időszakra esik, úgy ebből, - valamint az előzőekben írtakból - egyértelműen következik, hogy az I. és II.r. vádlottak a terhükre rótt költségvetést károsító bűncselekményt rendszeres haszonszerzésre törekedve, szervezeten követték el, ekként az *üzletszerűség és bűnszövetség, mint minősítő körülmények fennállnak*, bár a cselekmény jogi minősítésére nincs kihatással.

A bűnszövetség a társas bűnelkövetési alakzatok egyike, amely legalább két elkövetőt (akár tettesi, akár részesi minőségben) feltételez, megállapításának két konjunktív és egy alternatív feltétele van. Alternatív feltétel vagy bűncselekmények szervezett elkövetése, vagy a szervezett elkövetésben való megállapodás. Konjunktív feltételek mindkét esethez kapcsolódóan, hogy legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, és nem jön létre bűnszervezet (negatív feltétel). A szervezettség mindenképpen előzetes, akár kifejezett, akár hallgatólagos megállapodást feltételez, vonatkozhat több ugyanolyan vagy akár különböző bűncselekményekre is, s az elkövetés körülményeiből, a végrehajtás módjából annak bizonyos fokú tervszerűségére kell tudni következtetni (BH1999. 8.).

Jelen esetben a szervezettség eléri azt a fokot, ami a társas elkövetés e magasabb formáját eléri figyelembe véve azt is, hogy több cég keretében, több éven keresztül folyt a tényállásban ismertetett szereposztás szerint a terheltek tevékenysége.

Az üzletszerűség feltételeként megkívánt rendszeres haszonszerzésre törekvés más személy (az érdekeltségi körben lévő gazdasági társaságok) vagyoni gyarapodása érdekében elkövetett cselekmények esetében is megállapítható. Üzletszerűen elkövetettnek minősül ezért annak a cselekménye, aki a munkakörét felhasználva csalás elkövetése révén maga vagy más részére törekszik rendszeres anyagi hasznot biztosítani (BH2008. 174.).

A másodfokú bíróság egyetértett az ügyész álláspontjával, miszerint jelen ügyben az üzletszerűség tárgyi és alanyi feltételei egyaránt adóttak.

Alanyi feltételként annak van jelentősége, hogy a bűncselekményből származó (bármekkora) haszon (saját célú, vagy harmadik személy részére) elérésére törekvésnek egyben át kell fognia az ugyanolyan (vagy hasonló) jellegű bűncselekmény e célból történő ismételt (illetve ismétlődő) elkövetésére vonatkozó akarat elhatározást is. Ezen szándék megállapítására következtetési alapot ad, hogy a vádlottak a cégei keretében hosszabb ideig folytatott gazdasági tevékenysége körében követte el a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményeit, amelyből származott a jogtalan haszon.

Ha a haszon reményében (s egyébként hasznot is realizálva) az ugyanolyan jellegű bűncselekmények közel 3 éven keresztül ismétlődő elkövetése bekövetkezett, akkor e körülményből már következik, hogy a magatartás mögötti szándék az üzletszerű elkövetést is átfogta, mint ahogy ezt a 39/2007. BK vélemény is alátámasztja.

A 2. Kft. vonatkozásában megállapítható, hogy annak ügyvezetője I.r. vádlott volt, de a költségvetést károsító bűncselekmény megvalósításában II.r. vádlott segédkezett oly módon, hogy az elsődleges gazdasági cselekményeket a cégben elvégezte, személyesen járt el a beszállítóknál, illetve fuvarszervezőnél.

Az I. és II.r. vádlottak tevékenysége a 1. Kft-ben kifejtett tevékenységükhöz hasonlóan alakult, e cselekményükkel az I. és II.r. vádlottak 1.715.359.879 Ft vagyoni hátrányt okoztak.

Ezért I. és II.r. vádlottak a 1. Kft. és a 2. Kft. vonatkozásában a költségvetést károsító bűncselekmény tekintetében a Btk. 396. (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntettében tartoznak büntetőjogi felelősséggel, az I.r. vádlott, mint a Btk. 13.§ (1) bekezdése szerinti tettes, míg a II.r. vádlott, mint a Btk. 14.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegéd.

A 4. Kft. vonatkozásában II.r. és III.r. vádlottak a 2009. III. negyedév és 2010. III. negyedév elkövetési időszak vonatkozásában tevékenységükkel 8.195.000 Ft vagyoni hátrányt okoztak. Az ítéleti tényállásban rögzítésre került, hogy mindkét vádlott az említett időszakban üzleti kapcsolatban állt több céggel és részükre belföldi gabonát értékesített. Eleinte - 2009. szeptember 2. napjától 2009. szeptember 16. napjáig terjedő időszakban - egyedül a II.r. vádlott, majd ezt követően mindkét vádlott közösen bocsátottak ki számlákat üzleti partnereik felé (ítélet 32. oldal hatodik bekezdés). Rögzítve van, hogy a II. és III.r. vádlott közösen tartották a kapcsolatot a társaság könyvelőivel és a gazdasági partnerekkel is, valamint a számlák kiállítása felől közösen intézkedtek, és valamennyi gazdasági eseményről mindketten tudomással bírtak, továbbá a bankszámla fölött közösen rendelkeztek (ítélet 32. oldal hetedik bekezdés).

III.r. vádlottat e cselekmény miatt a törvényszék 1 rb, a Btk. 396. § (1) bekezdés a/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés a/ pontja szerint minősülő jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntettében mondta ki bűnösnek. Az ítéleti tényállásból kitűnően az elkövetési időszak az ő vonatkozásában 2009. III. negyedéve és 2010. III. negyedéve.

Mivel II. és III.r. vádlottak az említett cég ügyvezetői voltak mindketten és a terhükre rótt bűncselekményüket egymás tevékenységeiről tudva közösen valósították meg, ezért e cselekményükkel az 1-1 rb bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntettének törvényi tényállási elemeit valósították meg, mint a Btk. 13.§ (3) bekezdése szerinti társtettesek. Az üzletszerűsége és bünszövetségre fentiekben részletezettek alapján vonható ugyanolyan következtetés, mint az előző tényállási pontok vonatkozásában.

A kifejtetekre figyelemmel az ítélet tábla a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények minősítését részben megváltoztatta.

A rendelkező részben a cselekmények megnevezés a 61. BK vélemény 3. pontja értelmében úgy helyes, hogy a bűncselekmény megnevezése után zárójelben fel kell tüntetni a bűncselekmény alapesetének - s ha megvalósult, minősített esetének - törvényi tényállását (diszpozícióját) és a büntetési tételét meghatározó törvényi rendelkezéseket. A 2. pont alapján a 2012. évi C. törvény (Btk.) Általános Részének rendelkezésein alapuló egyes szöveges kiegészítéseket is fel kell tüntetni: pl. utalni kell a folytatólagos elkövetésre és az elkövetői alakzatra.

Ily módon I.r. vádlott 3 rb folytatólagosan elkövetett magánokirat felhasználása vétségeként értékelt cselekményei közül 1 rb folytatólagos, és a cselekmény megnevezése helyesen hamis magánokirat felhasználásának vétsége (IV. tényállási pont).

II.r. vádlott terhére megállapított - I.rendű vádlottal közösen megvalósított - 1 rb költségvetési csalás bűntette (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés a/ pont) bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettének (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (5) bekezdés a/ pont) és - a Döry Imrével közös cselekménye - társtettesként elkövetett költségvetési csalás bűntettének (Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pont, (4) bekezdés b/ pont) minősül.

A 2. rb folytatólagosan elkövetett magánokirat felhasználásnak vétségéből mellőzi a folytatólagosságra történő utalást és megállapítja, hogy ezeket II.r. vádlott bűnsegédként követte el, továbbá a bűncselekmény megnevezése helyesen hamis magánokirat felhasználásának vétsége.

III.r. vádlott vonatkozásában a megállapított költségvetési csalás büntetteként értékelt cselekménye társtettesként elkövetett és a Btk. 396.§ (1) bekezdés a/ pontja és (4) bekezdés b/ pontja szerint jelentős vagyoni hátrányt okozó, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetettként minősül.

Az időbeli hatály tekintetében tehát helyesen foglalt állást a törvényszék, amikor az elbíráláskor hatályban lévő Btk. szabályait alkalmazta, mert az a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja tekintetében feltétlenül kedvezőbb elbírálást eredményezett.

Az elsőfokú bíróság - helyesen - a hatályos Be. 564.§ (1) bekezdés alapján döntött II.r. és III.r. vádlottak tekintetében a korábbi ügyekben alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezéséről és a próbára bocsátás megszüntetéséről, II.r. vádlott vonatkozásában a bűnösség megállapításáról, továbbá a Btk. 81.§ (1)-(2) bekezdések szerinti halmazati büntetés kiszabásáról is.

Tévedett azonban, amikor III.r. vádlott esetében a próbára bocsátással érintett bűncselekményben további bűnösséget állapított meg.

A Székesfehérvári Járásbíróság nem az 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) XXVII. Fejezete szerinti külön eljárásban - tárgyalás mellőzésével hozott végzésben - döntött a terhelt büntetőjogi felelősségéről, hanem a 2009. április 22. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján hozott és azon a napon jogerős ítéletében, amikor a régi Be. 330.§ (1) bekezdése szerint a vádlottat bűnösnek mondta ki sikkasztás büntetében, és ezért (2) bekezdés b/ pontra figyelemmel próbára bocsátotta.

A próbára bocsátást elrendelő ítélet a tényállás, a büntetőjogi felelősség és a jogi minősítés kérdésében - res judicatat képezve - köti az utóbb eljáró bíróságot, minthogy e vonatkozásban a vád tárgyává tett cselekményt a próbára bocsátást alkalmazó bíróság már jogerősen elbírálta. Ezért a próbaidő alatt elkövetett újabb jogsértő cselekmény miatt indult büntető eljárásban hozott határozatának tartalmaznia kell azt a tényállást is (lásd: az ítélet 7. oldalán), amelyet a próbára bocsátást kimondó határozat tartalmazott, de nem kell és nem lehet ismételtlen megállapítani a terhelt bűnösségét, ha ez a korábbi jogerős határozatban megtörtént, ahogyan jelen esetben is (54. számú BK vélemény III/2. pont). Erre figyelemmel a másodfokú bíróság - egyetértve a főügyészi indítvánnyal - a Székesfehérvári Városi Bíróság 12.B.889/2008/5. számú ítéletével megállapított sikkasztás büntette vonatkozásában mellőzte a bűnösség kimondását.

Az elsőfokú bíróság a *büntetéskiszabási körülményeket* összegyűjtötte és értékelte. Ezek köre kiegészítendő azzal, hogy további súlyosító körülmény II. és III.r. vádlottak tekintetében azt a tény, hogy a 4. Kft. vonatkozásában elkövetett költségvetést károsító bűncselekményük többszörösen (üzletszerűen és bünszövetségben elkövetettként is) minősülnek, valamint az I. és II.r. vádlott esetében a hosszabb elkövetési időszak, az I-II.r. vádlott esetében a többszörös halmazat, valamint a kitarató szándék.

I.r. vádlott vonatkozásában további súlyosító szempontként értékelendő, hogy nevezett újabb terhére rótt bűncselekményeit vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárások hatálya alatt követte el. Nem súlyosít viszont a hasonló jellegű költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottsága, mivel erre bizonyítás nem folyt; összehasonlító adatok nem állnak rendelkezésre (56. számú BKv III/11. pont).

A törvényszék a büntetés kiszabása körében megalapozottan volt figyelemmel az Európai Emberi Jogi Bíróság határozatára, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye szövegezésére, - annak is a 6. cikkére - az ésszerű időn belül való eljárás követelményeire. Erre tekintettel is állapította meg a vádlottak vonatkozásában a büntetési tétel alsó határa szerint a szabadságvesztés büntetés mértékét.

Az idézett 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint, mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Törvényi kötelessége tehát a bíróságoknak az eljárások ésszerű időn belül való lefolytatása.

Jelen eljárásban azt kell megállapítani, hogy ez a követelmény sérelmet szenvedett, ugyanis majdnem 5 év eltelt bírói szakban és 8 év a bűncselekmények elkövetése óta, amely időtartam nem vonható az „ésszerű idő” kategóriájába, ugyanakkor a vádlottaknak sem róható fel, hiszen nem az ő magatartásuk vezetett az eljárás elhúzódásához.

A táblabíróság osztotta a főügyészi indítványban írtakat abban, hogy vádlottak javára megállapítható enyhítő körülmények - hangsúlyosan az időmúlás - az elsőfokú eljárásban maximálisan értékelésre kerültek.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés indokolt I.r. és II.r. vádlottak előéletére és az általuk sorozatosan elkövetett bűncselekmények jellegére tekintettel, de a hivatkozott jogszabályi hely azzal pontos, hogy a törvényszék a Btk. 61.§ (1) bekezdése és a 62.§ (1) bekezdése szerint határozta meg annak tartamát.

A foglalkozástól eltiltás alkalmazása mindkét terhelt esetében szükségszerű, hiszen a vádlottak különböző gazdasági társaságokban betöltött vezető tisztségviselői pozíciójában, azzal visszaélve valósították meg a gazdálkodás körébe tartozó bűncselekményeit (BH2015.59.).

Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a III.r. vádlott tekintetében a terhére történt minősítés súlyosítás ellenére is elegendő, továbbá a belső arányosság szabályainak megfelelő az elsőfokú bíróság által meghatározott 1 évi tartamú szabadságvesztés. Ezért a vele szemben alkalmazott halmazati büntetést a próbára bocsátással érintett bűncselekmény, valamint a költségvetési csalás büntette vonatkozásában tekinti kiszabottnak a súlyosabb; 2-8 éves büntetési tételű bűncselekményhez igazodva a Btk. 82.§ (2) bekezdés c/ pontja szerinti egyszeres enyhítés szabályai szerint. Osztotta a táblabíróság azt az álláspontot, hogy III.rendű terhelttel szemben helye van a szabadságvesztés végrehajtás a felfüggesztésének és annak próbaideje is kellően hosszú a Btk. 79.§-ában írott büntetési célok megvalósulásához.

A vagyoneklobzásról szóló 69/2008. BK vélemény iránymutatása alapján a vagyoneklobzás célja a bűnös úton elért vagyongyarapodás elvonása. Az I.r. vádlottal szemben elrendelt vagyoneklobzás Btk. 74.§ (1) bekezdés a/ pont alapján helyes és kötelező rendelkezés mivel az állami költségvetésbe be nem fizetett személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás összegével gazdagodott. Ennek összege pontosan 11.923.788 Ft, vagyis 500 forinttal több, mint az elsőfokú bíróság által meghatározott összeg, melyet a táblabíróság helyesbített.

II.r. vádlottal szemben azonban nem kerülhetett sor vagyonelkobzásra a Btk. 74/A.§ (1) bekezdése, illetve (2) bekezdés o/ pontja alapján, mivel a terhére megállapított költségvetési csalás büntette nem bünszervezetben elkövetett, vagyis nem az elkövetőnek kellett volna bizonyítani, miszerint az édesanyja nevében lévő, de általa üzemben tartott személygépkocsi megszerzése nincsen összefüggésben a bűncselekménnyel, hanem az ügyészségnek, miszerint a jogellenesen megszerzett anyagi haszonból származik.

Az eljárás során azonban nem folyt bizonyítás a gépjármű eredetére, mivel A.A. érdekeltet, vagy más tanút e tárgyban nem hallgattak ki, továbbá az autó adásvételi szerződését sem szerezték be a hatóságok. Csupán a gépjármű-nyilvántartás adatai álltak rendelkezésre, ebből viszont nem lehet arra a tényre következtetni, miszerint a gépkocsira fordított vételár bűnös eredetű. Tehát a Btk. 74.§ (1) bekezdés a/ vagy d/ pont, valamint a (2) bekezdés szerint sincsen helye vagyonelkobzásnak, mely rendelkezést a táblabíróság mellőzött.

Mivel az eljárás II.r. vádlott esetében vagyonelkobzás nélkül fejeződött be, nem volt eljárásjogi alap a Székesfehérvári Járásbíróság 5.Bny.90/2013/5. számú végzésével 2013. március 19. napján vagyonelkobzás céljából elrendelt és a Bj.III.3/2015/1. szám alatt kezelt A.A. tulajdonát képező **123** forgalmi rendszámú, Mercedes 219 gyártmányú, CRS 320 CDI típusú gépjármű további zár alá vételének, melyet a másodfokú bíróság a Be. 331.§ (1) bekezdés d/ pontja alapján eljárva feloldott és a gépkocsit, valamint az ehhez kapcsolódó Bj.III.3/2015/2. alatt kezelt indítókulcsot A.A. egyéb érdekeltnek kiadni rendelte a Be. 320.§ (1) bekezdés a/ pontja és a 321.§ (1) bekezdés szerint.

A bűnjelekről való rendelkezés nyomon követhető és törvényes, de az elsőfokú bíróság elmulasztott intézkedni a 4. Kft.-től lefoglalt és a Bj.274/2013. 1-12. tétel alatt kezelt könyvelési anyagoknak a bírósági iratokhoz való csatolásáról, illetve a más cégek tulajdonában volt iratokról történt hasonló rendelkezés jogszabályi alapját sem tüntette fel.

Az okiratokat - amennyiben azok elkobzására nincsen törvényes ok - a 11/2003. (V.1.) IM-BM-PM együttes rendelet 1.§ (2) bekezdése értelmében az ügyiratok között kell kezelni.

Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy a gazdasági társaságoktól lefoglalt könyvelési iratok tekintetében azért nem volt indokolt a lefoglalás megszüntetése és az érintett cégek részére történő kiadás, mivel a bűncselekmények elkövetése óta eltelt hosszú időben e gazdálkodó szervezetek státusza nem ismert. Nem tudható, hogy működnek-e még vagy felszámolásukra került-e sor, továbbá ki képviseli őket. Az iratok nagyobb része a vádlottaktól, valamint az általuk megbízott könyvelőktől került a nyomozó hatósághoz. A részükre nem adhatók ki a könyvelés anyagai. A bírósági eljárás során az iratokat senki nem kereste, továbbá a 4. Kft. körében elkövetett más gazdasági bűncselekmények miatt folyamatban van még a büntető eljárás, melyben szükség lehet bizonyítási eszközként a cég irataira.

Ezért helyesen járt el a Székesfehérvári Törvényszék, amikor a könyvelési iratokat csatolta a bűnügyi iratokhoz. Amennyiben bármely érintett gazdasági társaság képviselőjének szüksége lesz ezekre, a Be. 671.§ 12. pontja, továbbá (4) bekezdése alapján a jogerőre emelkedéstől számított 6 hónapon belül kezdeményezheti az elsőfokú bíróságnál egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatását és az iratok kiadását.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy a bűnügyi költségről szóló rendelkezések - kivéve a II-III.r. vádlottat egyetemlegesen érintő költséget - összegszerűségükben nem pontosak a nyomozati iratok között elfekvő költségjegyzékek adatai és a tárgyalásokon keletkezett költségek vádlottak közötti elosztása alapján.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen 1.388.971 Ft, melyből

I.r. vádlott 168.529 Ft-ot (hozzáadva a 2. Kft- költségjegyzék 8./ tétel és a bírói szakban az I-II.r. vádlottért eljáró közös kirendelt védő 28.275 forintos díjának fele a 1. Kft. nyomozati irat I. kötetében tovább vezetett költségjegyzék 11./, 14./, és 20./ tétele szerint), míg II.r. vádlott 168.975 Ft-ot visel (hozzáadva a bírói szakban eljáró közös kirendelt védő díjának másik fele).

I.r., II.r. és III.r. vádlottak egyetemlegesen 992.902 Ft bűnügyi költséget viselnek (levonva az I.r. vádlotthoz tartozó tanú útiköltsége).

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, azokat a felülbírálat nem érintette.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a Székesfehérvári Törvényszék 2018. október 18. napján kihirdetett 7.B.251/2014/123. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdés alkalmazásával a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta.

Egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az ítélet bevezető részében szereplő tárgyalási napok között feltüntetendő a 2017. október 26. napja a Be. 561.§ (1) bekezdésében írtakra figyelemmel.

A másodfokú eljárás során a kirendelt védők díjával 67.692 Ft bűnügyi költség merült fel, melyből I.r. vádlott 33.460 Ft-ot, II.r. vádlott 34.232 Ft-ot köteles megfizetni a Be. 574.§ (1) bekezdése és a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján.

Győr, 2019. június 6.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

. Vajda Edit sk.
előadó bíró

. Németh Balázs sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2018. október 18. napján kelt 7.B.251/2014/123. számú ítéletének meg nem változtatott része I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2019. június 6.

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke